

DEN NORSKE KIRKE

Kirkerådet, Mellomkirkelig råd, Samisk kirkeråd

JUSTISDEPARTEMENTET	
21 DES 2005	
SAKSNR.:	200504026
AVD/KL NT/BEH:	LOV/EO/HI
DOK.NR.	73
ARKIVKODE:	

Lovavdelingen Justisdepartementet
Pb. 8005, Dep
0030 OSLO

hilde.indreberg@jd.dep.no

Dato: 19.12.2005

Vår ref: 05/510-1 TED

Deres ref:

Høringsuttalelse til NOU 2005:8 Likeverd og tilgjengelighet

Kirkerådet vil takke for det svært viktige arbeidet som er satt i gang med NOU 2005:8.

Kirkerådet bygger sin høringsuttalelse, som er avgitt administrativt, på innspill fra Nasjonal gruppe for funksjonshemmede, som er et kompetansenettverk tilknyttet Kirkerådets sekretariat med representanter fra følgende organisasjoner:

- Funksjonshemmedes fellesorganisasjon (FFO)
- Norges handikapforbund (NHF)
- Hørselshemmedes landsforbund (HLF)
- Døves menigheter i Norge
- Kristent arbeid blant blinde og svaksynte (KABB)
- Nettverket av integreringskonsulenter i 6 av landets bispedømmer.

Slik vi oppfatter det, er de viktigste utgangspunktene for NOU 2005:8 erkjennelsen av at diskriminering av mennesker med nedsatt funksjonsevne er et spørsmål om menneskerettigheter, og erkjennelsen av at manglende tilgjengelighet er diskriminering av mennesker med nedsatt funksjonsevne. I § 1 i det foreliggende forslaget formuleres lovens formål på følgende måte: "Å sikre likeverd og fremme like muligheter til samfunnsdeltakelse for alle, uavhengig av funksjonsevne, og hindre diskriminering på grunnlag av funksjonsevne." § 3 pålegger arbeidsgivere plikt til å "arbeide aktivt for å fremme lovens formål".

Kirkerådet deler denne tilnærmingen til spørsmålet om likeverd og tilgjengelighet. I *Strategiplan for Den norske kirke 2005 – 2008* har Kirkemøtet vedtatt at "tilrettelegging for og integrering av mennesker med fysiske funksjonshemminger og psykiske utviklingshemninger" er et perspektiv som skal innarbeides "på alle nivå og felter". Vi mener at forslagene i NOU 2005:8 kan bidra til å styrke Den norske kirkes evne og vilje til å sikre at alle skal ha lik rett og like muligheter til deltakelse i gudstjenesteliv og kirkelig arbeid for øvrig. I tråd med dette vil Kirkerådet fremme en sak for Kirkemøtet i 2006 om kirken som en tilrettelagt arbeidsplass.

§ 10 i lovforslaget omhandler plikt til individuell tilrettelegging. Når det spesielt gjelder Den norske kirke er dette en stor utfordring og et viktig anliggende, for eksempel når det gjelder trosopplæring og konfirmasjonsopplegg. Vi vil i denne forbindelse påpeke at nødvendig individuell tilrettelegging vil kreve ekstra ressurser.

Det framlagte lovforslaget har til hensikt å sikre universell tilgjengelighet til bygg, anlegg og opparbeidede uteområder som er rettet mot allmennheten. Kirkerådet anser § 11 som omhandler dette, sammen med § 4 som angår forbud mot diskriminering, som lovens viktigste paragrafer. De aktuelle bestemmelsene vil selvfølgelig også måtte omfatte alle kirker, andre bygg og opparbeidede uteområder som Den norske kirke benytter.

En annen konsekvens som naturlig må følge av en eventuell lov, må være at tilgjengelighet for mennesker med funksjonsnedsettelse i mye større grad må vektlegges i utdanning og videreutdanning av arkitekter. Dette vil være et virkemiddel ved for eksempel bygging av nye kirker.

Mange av kirkene er verneverdige. Det innebærer at det har vært, og må fortsatt være samtaler og samarbeid mellom vernemyndigheter og kirken. Tilgjengelighetstiltak trenger på ingen måte å gå på bekostning av estetikk. Det må være tydelig og synlig at også de verneverdige kirkene brukes og justeres i forhold til de krav som samfunnet stiller at de skal kunne brukes av alle.

For å oppfylle de krav lovforslaget stiller, både med hensyn til universell utforming og individuell tilrettelegging, etterlyser Kirkerådet en finansieringsordning som kan muliggjøre dette.

Et mindretall i utredningsutvalget vil utvide plikten til universell utforming i § 11 og opptrappingsplanen i denne paragrafen med de samme tidsfristene for samferdsel og IKT som de som gjelder for bygg og anlegg og opparbeidede uteområder. Kirkerådet støtter mindretallet i dette. IKT blir stadig viktigere på alle samfunnsområder. Dette gjelder også i kirken, både som arbeidsplass og som informasjonsformidler. Vi støtter dette forslaget også fordi vi innser at det ikke hjelper å sikre tilgjengelighet og universell utforming hvis ikke mennesker med nedsatt funksjonsevne kan komme seg til det aktuelle stedet på grunn av at transportmidler, med nødvendig infrastruktur, ikke er tilgjengelig.

Når det gjelder forslaget om at "regjeringen nedsetter et utvalg til å vurdere én felles lov mot diskriminering, foreliggende forskjeller i diskrimineringsvernet på tvers av ulike grunnlag samt om diskrimineringsvernet bør gis konstitusjonell beskyttelse ved en egen bestemmelse i Grunnloven", vil Kirkerådet tilrå dette, så sant det ikke går på bekostning av det å få vedtatt og gjennomført en egen lov mot diskriminering på grunnlag av nedsatt funksjonsevne (diskriminerings- og tilgjengelighetsloven). I denne omgang er dette det aller viktigste.

Med disse kommentarene slutter Kirkerådet seg til forslaget til lov om forbud mot diskriminering på grunnlag av nedsatt funksjonsevne (diskriminerings- og tilgjengelighetsloven) og endringer i andre lover som er foreslått i *NOU 2005:8 Likeverd og tilgjengelighet*.

Kirkerådet viser for øvrig til høringsuttalelsene fra Døves menigheter i Norge og Kristent arbeid blant blinde og svaksynte (KABB).

Med vennlig hilsen

Gerd Karin Røsæg
fungerende direktør

e.f.

Synnøve Hinnaland Stendal
seksjonsleder